

SUKUTAPAAMINEN 30.8.2009

Vietämme yhteisen pyhäpäivän nauttien hyvästä ruuasta ja tapaamme suvun jäseniä. Paikkana Kössin Tila, Salamäentie 48 Oripää.

Varaa kalenteristasi jo alustavasti tämä suvun yhteinen päivä. Lähetämme lähempänä tapaamisen ajankohtaa kutsut.

KOTISEUTUMATKA 1.- 4.7.2009 KANNELJÄRVEN KUUTERSELKÄÄN

Lehtisen välissä esite. Tule mukaan iloiseen karjalaiseen joukkoon!

Vuosikokouksessa 30.8.2008 valittiin sukuseuralle uusi puheenjohtaja

Hallitus oli esittänyt Keidi Lahtista ja hänet valittiin seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi puheenjohtajaksi. Timo Launiainen halusi luopua tehtävästä, että hänelle jäisi paremmin aikaa sukututkimuksen parissa.

Lämmin kiitos. Olen isäni puolelta karjalainen, Teuvo Launiainen on isäni. Äitini, Dagny os. Sundberg oli helsinkiläinen ja äidinkieleltään ruotsalainen. Synnyin tavallaan evakkomatalla, Kalkkisiin syyskuussa 1945. Isän vanhemmat saivat myöhemmin tilan Kiikalasta, jonne mekin muutimme. Aika pian perheemme muutti Turun lähelle Piikkiöön. Kävin Kuuterselässä ensi kertaa kesällä 1984. Eihän siellä ollut muuta kuin pelkkää peltoa. Isäni esitti missä oli olleet talot, navetat ja naapurien tilat. Se vaikutti minuun sillä tavalla, että tunsin olevani sieltä kotoisin. Siitä alkaen aloin käymään Kanneljärven pitäjäjuhlissa ja valtakunnallisissa karjalaisissa kesäjuhlissa. Toisin sanoen minusta tuntui, että olen karjalainen.

Sukuseuran vuosikokouksessa ja sukutapaamisessa Tammelassa 30.8.2008 oli pienimuotoinen mielipidekysely jäsenille. Jaoin niitä 30 kpl ja 20 oli sen täyttänyt. Yhtenä kysymyksenä oli järjestetäänkö vuosikokousten välissä tapaaminen. Vastanneista vain 4 oli sitä mieltä, ettei järjestetä. Sukukirjasta oli myös kysely ja kaikki vastanneet kannattivat sukukirjaa. Olisi mukava saada mielipiteitäne vapaamuotoisesti. Meitä on niin pieni ryhmä, että on helppo saada äänensä kuuluviin. Myös negatiiviset palautteet on tervetulleita. Sukukirjaa varten, lukuisista pyynnöistä huolimatta, emme ole saaneet materiaalia. Olemme kertoneet, että ruutupaperille lyijykynällä on yhtä arvokas kuin tietokoneella työstetty. Uskon, että monella on juttuja piironginlaatikossa. Pitää vaan toivoa, etteivät ne mene hukkaan.

Toivotan kaikki jäsenet tervetulleiksi mukaan toimintaan.

Keidi Lahtinen

Suku on paras

Jossain elämän vaiheessa saattaa tuntua siltä, että suku on pahin. Mutta kun sukututkimuksesta innostuu, ei sitä malta jättää kesken. Suku ja sukututkimus kiinnostavatkin monia, erityisesti keski-ikäisiä ja vanhempia. Suomessa on yli kahdeksansataa rekisteröityä sukuseuraa. Karjalan Liiton jäsenyhdistyksinä on yli kuusikymmentä sukuseuraa. Sukuseuratoimintaa Karjalan Liitossa ovat sukututkimuskurssit, arkistomatkat, sukuseurojen esittelytaulut kesäjuhlilla, sukuseurapäivä luentoineen, työpajoineen ja esittelypöytineen. Näihin kaikkiin on mahdollisuus osallistua. Karjala-kortilla pääsee kursseille ja matkoille edullisesti. Karjala Talolla päivystää sukututkija tiettyinä päivinä. Kesäjuhlilla Kuopiossa on sukututkija paikalla tavattavissa.

Miten sukututkimuksen voi aloittaa?

Yksityiselle henkilölle sukututkimuksen aloittaminen on helppoa vaikkapa netin kautta. Esimerkiksi Suomen sukututkimusseuran sivuille www.genealogia.fi on tallennettu vanhoja kirkonkirjoja (HisKi) lähes kaikista Suomen pitäjistä. Luovutetun Karjalan pitäjien kirkonkirjoista voi etsiä tietoja myös Karjala-tietokannan sivuilta: <http://karjalatk.fi/katiha/>. Sukututkimuskursseilla opetetaan käyttämään monia erilaisia kirkonkirjoja ja muita arkistolähteitä. Lisäksi opetetaan tulkitsemaan vanhoja käsialoja.

Teksti Karjalan Kunnaat lehdestä 27.11.2008

SUKU TAMMELASSA

Vuosikokous ja sukutapaaminen järjestettiin Lounais-Hämeen Pirtissä, Tammelassa lauantaina 30.8.2008. Lounais-Hämeen Pirtti sijaitsee luononkauniissa Saaren Kansanpuistossa. Pirtti itsessään oli täynnä vanhoja esineitä ja kauniita yksityiskohtia. Kalustus oli myös vanhaa perinnettä. Paikalle oli saapunut 53 suvun jäsentä, heistä 30 oli sukuseuran jäseniä. Lapsia oli mukana kuusi, se on hyvä asia. Näin he tutustuvat sukuun ja huomaavat juuriensa tärkeyden. Marja ja Pasi Launiainen olivat Milla-tyttärensä toivomuksesta mukana. Tosi tärkeää, jos nuoret haluavat mukaan, niin heidät tuodaan. Yksin on varmasti liian suuri kynnyksellä tulla mukaan sukutapaamisiin.

Aloitimme sääntömääräisellä vuosikokouksella. Puheenjohtaja Timo Launiainen toivotti kokousväen tervetulleeksi. Totesi ilokseen, että niin moni oli saapunut paikalle. Kokous alkoi puheenjohtajan valinnalla. Ritva Jalonen esitti Erkki Launiaista ja hänet valittiin. Hän kiitti valinnasta ja kertoi, että tehtävä on mieluista ja Tammelan seutu tuttua. Heillä on vapaa-ajan asunto Liesjärven rannalla. Kokouksen sihteeriksi valittiin sukuseuran sihteeri Keidi Lahtinen. Olimme vähän myöhässä aikataulusta, joten Erkki käytti puheenjohtajan nuijaa sukkelaan. Jopa niin sukkelaan, ettei sihteerin kynä tahtonut pysyä kaikin ajoin mukana.

Onneksi esityslistan alun kohdat ovat helpommasta päästä. Valittiin pöytäkirjantarkastajiksi Sinikka Lahtinen ja Sirpa Tikka, jotka tarvittaessa toimivat myös ääntenlaskijoina. Molemmat ovat Tarvasjoelta. Esitettiin toimintakertomus, tilit ja tilintarkastajien lausunto ja tulevan kauden toimintasuunnitelma.

Seuraavaksi piti valita sukuseuralle uusi puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet. Viime kokouksessa tuli selväksi, ettei nykyinen puheenjohtajamme Timo Launiainen halua jatkaa. Hänen toiveensa oli, että voisi keskittyä enemmän sukututkimukseen. Hallituksen esitys oli, että Keidi Lahtinen toimisi puheenjohtajana seuraavan kaksivuotiskauden. Hänet valittiin. Edellisen hallituksen jäsenet olivat halukkaita jatkamaan uuden kauden. Kalevi Launiainen esitti, että hänen tilalleen valittaisiin joku nuorempi. Kokousväki yksimielisesti toivoi Kalevin jatkavan hallituksessa ja se oli myös hallituksen toivomus. Kalevin tietämys asioista on meille kultaakin arvokkaampaa. Tarvittiin hallitukseen yksi uusi jäsen. Ehdotettiin Sinikka Lahtista ja hän suostui. Sinikka on Esiläisiin Teuvon Keidi-tyttären pojan Riston puoliso. Esilän maisemat ovat Sinikallekin tutut monista kotiseutumatoista. Seuraavan toimikauden jäsenmaksu herätti runsaan keskustelun. Päätökseksi tuli 12 euroa/talous. Hallitus selvittää esille tulleita asioita kaksivuotiskauden aikana. Kokous saatiin käytyä ennätys ajassa. Erkki kiitti kokousväkeä.

Timo luovutti sukuseuran puheenjohtajan nuijan Keidille. Nuija on valmistettu Kuuterselän suuresta tammesta. Sukuseura on vuosien aikana muistanut jäseniään, lähinnä kiitokseksi sukuseuran hyväksi tehdystä työstä ”Juuret Karjalassa mitalilla”. Tänä vuonna luovutimme mitalin Timo Launiaiselle kiitokseksi ja kannustukseksi hänen sukuselvitystyöstään. Hän sai myös kukkasina Keidin kutomat villasukat, ettei varpaita palele tietokoneen ääressä.

Hiljennyimme ja sytytimme kynttilän pois nukkuneiden suvun jäsenien muistoksi.

Jatkettiin tapaamista vapaamuotoisesti. Lapsille ja nuorille oli kokouksen ajaksi pientä puuhaa. He saivat paperilla muutamia karjalanmurteen sanontoja ja tehtävänä oli selvittää mitä ne olisivat kirjakielellä. Aika monia, jotkut melko vaikeitakin, he tiesivät tai arvasivat. Ruuan tuoksua alkoi levitä vanhaan saliin. Iso pöytä oli täynnä monenlaista herkkua, montaa sorttia kalaa, salaatteja, kotijuustoa, kasviksia ja toisella pöydällä oli lämmin ruoka tarjolla.

Maittavan lounaan jälkeen oli esitysten vuoro. Sini (8v.) ja Tatu (6v.) Launiainen, Irjan ja Kalevin vunukoita leikittivät meitä ensimmäisellä lauluesityksellään. Kaikkien piti istua paikoillaan hiljaa ja kuunnella tarkkaan. Laulussa käytiin läpi kaikki kuukaudet ja aina oman syntymäpäiväkuukauden kohdalla asianomaiset nousivat ylös ja kumarsivat ja muut taputtivat. Näin käytiin koko vuosi läpi. Kaikilla oli hauskaa ja jokainen tuli huomioitua. Molemmat esittivät meille myös yksinlaulua. Sirkka-Liisa Pörhönen, ensi kertaa sukutapaamisessa mukana, esitti meille soittoa. Valitteli, kun ei ollut nuotteja mukana. Mukavaa, että rohkeasti esitetään omia lahjoja. Toivon mukaan esittäjien joukko kasvaisi.

Arpoja myivät Leena Lehtinen ja Aija Mikkilä ja ostajia oli enemmän kuin olimme osaneet varautua. Meillä arpaliput on pieniä paperilappuja joihin kirjoitetaan nimi. Tällä on tarkoituksena, että opimme tuntemaan samalla toisiamme nimeltä. Muistan kun tämä tapa oli ensi kertaa, kaikki opimme tietämään kuka oli liro Tikka. Häntä onni todella suosi. Kyllä nytkin välillä tuntui, että samaan pöytään menee voittoja. Lipukkeita kokoajan sekoitettiin. Loppujen lopuksi melkein jokainen sai jonkun voiton. Ihan ensimmäiseksi olimme ottaneet päävoittoon oikeuttavan arvan. Päävoittona oli Teuvo Launiaisensa maalaama taulu Kuuterselän järvestä. Arpajaisvoitto pöytä notkui lahjoituksista eli ei ihme, että arvat kävivät kaupan. Ja viimeiseksi, lappua pihistäen saimme tämän vuotisen päävoiton onnellisen voittajan selville. Hän oli Sinikka Lahtinen ja Teuvo ojensi hänelle halauksien kera taulun. Todella lämpimät kiitokset arpajaisvoittojen lahjoittajille kuten myös arpojen ostajille.

Kahvin tuoksua alkoi leijailla neniimme ja vähän kahvihammasta jo kolottikin. Kahvin kera oli herkullinen täytekakku. Kakkukahviin päivä sitten päättyikin ja alkoi kotimatka.

teksti Keidi Lahtinen ja kuvat Hanna Launiainen

Kuvat: Erkki Launiainen oli vuosikokouksen puheenjohtajana, Kuuterselän aikapoika Teuvo, Mauri ja Saini Halenius ja Eero Launiainen, voittoarvat nostettiin selin ja silmät kiinni, Kuuterselän nuorta polvea Irma Linkka, Leena Lehtinen ja Ilmari Launiainen, Sini ja Tatu.

MATKA TALVEEN 1939 - 1940

Näiden sukulaistemme evakkomatkan paikkoihin matkasimme, näistä paikoista alkoi heidän evakkotaipaleensa. Oli monta muuttoa ennen kuin mentiin takaisin Kuuterselkään talvella 1942.

Hilma ja Juones Launiainen ja Ida ja Herman Launiainen tulivat talvisotaa pakoon marraskuussa 1939. Molemmilla oli perhettä mukana. Juones oli sodassa mukana ja perheen vanhimmat tyttäret Sinikka ja Maj-Lis. Hilman mukana seurasivat perheen lapset Kalevi, Marjatta ja Raija. Herman ei ollut sodassa mukana. Perheen vanhimmat pojat Reino ja Teuvo nuorukaisena vapaaehtoisena olivat sodassa mukana. Idan ja Hermannin mukana olivat lapset Terttu ja Ilmari sekä Idan äiti Maijastiina Määttänen.

Meidän matkamme 27.10.2008 juontaa alkunsa siitä, kun Erkki Hakanen oli kertonut Ilmari Launiaiselle, että hän voisi viedä Ilmarin taloon, jossa olivat olleet talvisotaa paossa. Mukana matkassa olivat Erkki, Ilmari, Marjatta Koli, Kalevi Launiainen ja Keidi Lahtinen. Marjatta oli tuolloin ollut 10-vuotias, Ilmari 7-vuotias ja Kalevi täytti siellä ollessa 15 vuotta. Kalevilla on säilynyt yhteys Knuutilan perheeseen koko tämän ajan.

Ensimmäinen pysähdys oli Kiikan hautausmaa. Sinne on laitettu muistolaatta kohtaan mihin on evakoita haudattuna. Muutama vanha hautakivi oli tavallaan kasassa siinä vieressä. Muistolaatassa on maininta, että 41 Kanneljärveläistä, 11 Uusikirkkolaista ja 30 muista kannaksen pitäjistä on haudattuna sille alueelle vuosina 1939-1949. Sytytimme kynttilän heidän muistokseen ja myös Karjalaan jääneitten vainajien muistomerkillä. Marjatta tiesi tästä laatasta. Hän oli ollut mukana tapahtumassa, minkä Kiikan Karjalaiset olivat järjestäneet, kun oli tullut 50 vuotta evakkoajasta. Seuraavaksi haettiin Vähähaaran koulu, mihin heidät oli kuorma-autolla siirretty junavaunusta. Se ei ihan heti löytynytäkään, mutta taas Marjatan ja Kalevin tietämys auttoi. Ja vanha koulurakennus löytyi. Se kierrettiin ympäri ulkokautta. Ilmari muisti evakkoajasta korkeat rappuset. Ne haettiin ja Ilmari kiipesi ne ylös. Eivät ne hänestä enää olleet korkeat. Marjatta muisti, että joka ilta koulun opettaja soitti harmonia ja laulettiin. Pari viikkoa he olivat odotelleet näissä tiloissa. Seuraavaan kohteeseen meillä oli etukäteen sovittu tapaaminen talon isäntäparin kanssa. Talon isäntä Seppo Yli-Sipilä saapuukin pihaan. Menemme sisään punaiseen suureen rakennukseen. Siitä on jo osa purettu, jäljellä on iso huone, eteinen ja pienempi huone. Matkalaiset katselevat huoneen seiniä ja kyselevät nykyiseltä isännältä muureista, kun ne eivät ole muistikuvan näköisiä. Marjattasta tuntuu, etteivät he ole olleet tässä rakennuksessa. Minä tuputan, että he olivat siinä puretussa, kun muistavat, että oli talon pääty. Alkoi tuntua, ettei olla oikealla tontillakaan. Marjatta muistaa, että 69 vuotta sitten oli valmistunut uusi talo lähituntumaan ja se oli vielä 19 vuotta sitten paikallaan. Nyt sitäkään ei ole. Kaikki alkoi selvitä. 69 vuoden takainen uudisrakennus on purettu muutama vuosi sitten. Talon nykyinen emäntä Seija Yli-Sipilä saapuu myös pihalle ja nyt alamme tenttaamaan häntä. Kerromme, että näyttää niin vieraalta. Selviää, että

päärakennuksesta on purettu 100 neliötä pois. Siinä osassa on ollut juuri se huone missä he olivat evakossa. Huone oli ollut ns. kesähuone. Huone oli ollut tosi kylmä. Ei ollut tuplaikkunoita. Heitä oli yhdessä huoneessa viisi perhettä. Ensin oli tullut talosta ruoka. Myöhemmin jokainen alkoi valmistaa omat ruuat. Hellalla oli ollut ruuhkaa. Talon väellä oli vanhoja valokuvia. Löytyi sen aikaisen emännän kuva ja talon nuoresta miehestä useampia. Heidän sukunimi oli Protinki ja tilan nimi Paavola. Tila on vanha, osan ulkorakennuksen kiviosasta arvellaan olevan 1700-luvulta. Navetta käytiin katsomassa. Kalevi oli silloin mukana talon töissä. Muistaa miten oli hevosella hakenut Kokemäenjoesta vettä navettaan ja sitä haettiin paljon. Ainakin 15-vuotiaan pojan mielestä. Täällä Hilma, Marjatta, Raija ja Kalevi olivat kevääseen asti. Kalevi muistaa, että reellä muutettiin ja paikka paikoin lumet olivat sulaneet. Heidän muuttonsa oli Knuutilan tilalle. Olivat ensin vinttikamarissa ja kun piharakennuksessa vapautui tilaa, muuttivat siihen. Tänne pihaankin me saavuimme. Täällä oli kaikki ennallaan, taloa isännöi Martti Knuutila vaimonsa kanssa. Molemmiin puolin muisteltiin asioita 69 vuoden takaa.

Idan ja Hermannin perhe oli muuttanut jo talvella Rosenlewin metsästyshuvilalle Kauvatsalle. Herman oli tullut Kuuterselästä hevosien kanssa. Tänne ajettiin pihalle, mutta on nyt asuintalona. Emme haluneet häiritä, vaan jatkoimme matkaa. Marjatan koulu katsastettiin. Ilmari ei aloittanut täällä koulua, kun taas oli muutto edessä.

Kalevi kävi rippikoulun täällä. Kävimme hänen rippikirkolla. Hän kertoi, että se oli ollut lyhyt oppimäärä. Hyvin se on kantanut häntä elämässä eteenpäin. Pitäjä oli silloin Kauvatsa, nyt kuuluu Kokemäkeen.

Kaikki ihmiset, joita tavattiin matkalla, olivat meitä kohtaan uskomattoman ystävällisiä. Mehän olimme tavallaan aivan tuntemattomia.

Keidi Lahtinen

SALON KARJALAINEN PERINNEYHDISTYS ry.

Sukuseuran hallitus tutustui perinneyhdistyksen tiloihin 19.10.2008 hallituksen kokouksen yhteydessä. Perinneyhdistys on perustettu jatkamaan kotiseutuneuvos Esko Pajun jo vuonna 1944 aloittamaa perinteen tallennustyötä. Yhdistyksen tiloista löytyy melkoinen määrä materiaalia C-kasetteja 878 kpl, videoita 900 kpl, valokuvakansioita 83 kpl, diakuvia 1800 kpl, kaitafilmejä ja muuta kansiomateriaalia 114 kpl. Ne sisältävät mm. henkilöhaastatteluja, karjalaisuutta, Salon seutua, historiaa. Kokoelmiin ensi kertaa tutustuva voi vain hämmästellä aineiston määrää. Kokoelmiin voi tutustua paikan päällä, mutta aineistoa lainataan myös kotiin. Yhdistyksen Perinnepirtti sijaitsee Rummunlyöjänkatu 22 A:ssa, Salo. Perinnepirtti on avoinna joka kuukauden 1. keskiviikkona klo 12-15, mutta vierailijat ovat tervetulleita myös muuna aikana. Käynnistä voi sopia Kalevi Launiaisella kanssa, puh. 02-733 2135.

Hilma ja Juones Launianen kotitalo Kanneljärven Kuuterselän kylässä. Talo valmistui vuonna 1922. Olli Mustonen on piirtänyt tämän äitinsä perheen talon pihapiireineen muutaman kuvan ja äitinsä avustuksella. Talvisodasta talo ja piharakennukset säilyivät vahingoittumattomina. Olisi mukava, jos saataisiin muistakin Kuuterselän Launiaisten asuinsijoista piirustuksia. Kuvailevat kertomukset auttaisivat meitä nuorempia hahmottamaan miltä siellä näytti.

Mie oon kirjotuskone.

Miu nimmein o continental Wanderer-Werke Siegmar Schönau 945365. Mie oon 45 senttii leyvee ja 35 senttii paksu, korkeutta miul o 25 senttii ja painoo 15 killoo. En tiije millo mie oon Kanneljärvele tult, mut oon mie ainakii yhe evakkomatka teht, jos liene kakskaa. Nyt mie oo vähä rampa ja vaivane, eikä miust oo enää paljo mihikää. Mie oli Kanneljärveel töis kunnantomistoos.

Yleistä:

Launiaisten sukuun liittyvien henkilöiden etsintä ja tietojen dokumentointi on jatkunut, tosin vain harrastepohjalta ja vähäisin resurssein.

Vaikka sukumme ei järin suuri olekaan todella mittaviin verrattuna, niin selvitetävää tuntuu silti riittävän. Käsiteltävä aikajakso on kolmisensataa vuotta ja täytyy todeta, että se pitää sisällään monenlaista. Melkoinen osa on jo tiedossamme, mutta paljon saattaa olla vielä selvittämättäkin.

Ainakin tähän mennessä lisää sukulaisia on ilmaantunut jatkuvasti sekä yksittäisiä henkilöitä että kokonaisia sukuhaarojakin.

Ankarien aikojen kurimuksessa jotkut sukuhaarat ovat hiipuneet pois, mutta suuri osa on jatkunut meidän päiviimme, laajentuen ja moninkertaistuen.

Periaate:

Tässä etsinnässä on otettu mukaan sekä mies- että naiskantaiset sukuhaarat vuodesta 1701 lähtien ja joita on sitten pyritty seuraamaan niin pitkälle, kuin on ollut mahdollista.

Tämä tietää melko tiivistä 'otantaa', sillä aluksi sukumme varhaisemmalla vaikutusalueella Uudenkirkon / Kanneljärven seuduilla tuo sukulaisuusverkko tuntui muodostuvan aika kattavaksi ja monitahoiseksi. Vähitellen, ajanoloon tapahtui myös alueellista laajentumista ympäristöön, esim. Kivennavan, Terijoen, Inkerin, Viron, Kronstadtin ja kauemmas Venäjän suuntaankin.

Havaintoja:

Muutamia ajalle ja paikalle tyypillisiä piirteitä:

- * varsinkin alkuaikoina, 1700 ja 1800-luvuilla puoliso tuntui löytyvän läheltä omaa asuinalueetta, eli kotikonnuilta
- * perheyhteisöt olivat usein suuria ja perheet lapsirikkaita
- * lapsikuolleisuus oli ajoittain yllättävän suurta
- * ristimänimien vaihtelevuus oli melko vähäinen, mutta virallinen kirjaustyyli vierasperäinen ja siitä johtuen hyvinkin monimuotoinen
- * nimikaimoja esiintyi runsaasti, yleensä käytettiin vain yhtä etunimeä
- * usein perheiden nuorempia lapsia kastettiin aikaisemmin pienenä kuolleiden sisarten tai veljien kaimoiksi

Viimeisten sotiemme takia tapahtunut muuttoliike aiheutti rajun lisäyksen ja muutoksen sekä paikkakuntien että liittyvien sukunimien lukumäärään.

Tilastotietoa:

Nykyään sukumme on levinnyt käytännöllisesti katsoen koko Suomen alueelle, myös maailman eri puolille, n. 25:een eri maahan.

Sukuun liittyvien sukunimien määrä lähentelee 750.

Yhteensä henkilönimiä näyttää kertyneen yli 4500.

Vanhoihin jo tiedossa olleisiin sukuhaaroihin on löytynyt täydennystä ja myös joku uusi 'peruslinjakin' on ilmaantunut, eli lähtökohtina ovat viimeaikoina olleet nimet:

Nikkanen, Vesterinen, Määttänen, Forselius, Kurppa, Varsa, Havia, Rättö, Kusnetsoff, Koli, Väntti jne.

Timo Launiainen

KANNELJÄRVEN PITÄJÄJUHLA SALOSSA SUNNUNTAINA 7. KESÄKUUTA 2009

Kanneljärvi lehti ilmestyi viime vuonna yhdessä Uusikirkkolaisten kanssa. Lehdessä oli molempien pitäjien tarinoita ja kerrontaa tulevista tapahtumisista. Lehdet ilmestyvät jatkossakin yhdessä. Uusikirkko on se pitäjä mistä Kanneljärvi erkani 1.1.1925 omaksi pitäjäksi. Pitäjäjuhlissa on mahdollisuus lehden lisäksi ostaa Kanneljärvi I ja Kanneljärvi II kirjaa.

Kanneljärvi-säätiöllä on omat kotisivut www.kanneljarvi.fi.

Lehteen toivotaan tarinoita, kertomuksia, muisteloita ja kuvia.

KARJALAISET KUKON ASKELIN KUOPIOON 12.-14.6.2009

Kuopion Karjalaisten kesäjuhlien teemana on sotien jälkeinen asutustoiminta ja aihetta käsitellään muun muassa juhlaseminaarissa kaupungintalolla 12. kesäkuuta. Lauantain viralliset avajaiset pidetään jäähallilla, Sortavalasta Kuopioon kotiutuneen KalPan kotiareenalla. Lauantai illan iltamat tanssitaan Kuopion Klassillisessa lukiossa. Sunnuntain komea pääjuhla värikkäine kulkueineen on luonnonkauniilla Väinölänniemen kentällä. Kulkueessa on mukana sukuseurojen nimikyltit. Ilmoita sukuseuran hallitukselle, jos olet tilaisuudessa kantamaan kylttiämme. Ota Karjala-kortti mukaan kesäjuhlille, saat alennusta pääsymaksuista. Lisätietoja kesäjuhlista löytyy osoitteesta: www.kuopionkarjalaisseurat.net ja www.karjalanliito.fi.

EVAKKOVAELLUS

Evakkovaellus jatkuu lauantaina **4.7.2009**. Kolmas valtakunnallinen Evakkovaellus järjestetään Virolahdella. Ensimmäinen vaellus oli siellä kesällä 2006. Silloin Evakkovaellus keräsi vanhalle museotielle noin 500 vaeltajaa. Vaelluksen järjestävät Evakkolapset ry. yhdessä paikallisten Karjalaseurojen kanssa.

Tänä vuonna Talvisodan alkamisesta tulee kuluneeksi 70 vuotta. Evakkovaellus on kunniaosoitus kaikille evakoille ja samalla tunnematka, jolla muistellaan, miltä tuntui pakkolähtö omasta kodista ja kotiseudulta.

Lisätietoja löydät www.evakkovaellus.fi

30.8.2008 Lounais-Hämeen Pirtti, Tammela, valittu sukuseuran hallitus.

Tehtävä	Nimi / Osoite	Puhelin / Sähköposti
Puheenjohtaja	Keidi Lahtinen	040-554 4953
	Tupatie 3 as 17	keidi.lahtinen@pp.inet.fi
	21500 PIIKKIÖ	
Varapuheenjohtaja	Kalevi Launiainen	02-733 2135
	Perttelinkatu 50 as. 11	
	24240 SALO	
Sihteeri	Sinikka Lahtinen	040-565 8445
	Mahlakuja 6	sinikka.lahtinen1@gmail.com
	21450 TARVASJOKI	
Rahastonhoitaja	Arja Väyrynen	02-733 4033
	Ketomäenpolku 1 B 16	040- 705 4659
	24260 SALO	arja.vayrynen@hotmail.com
Jäsenrekisterin ylläpito	Aija Mikkilä	02-734 6606
	Koivukuja 1	040-827 0476
	25360 PERTTELI	aija.mikkila@op.fi
Jäsen	Leena Lehtinen	02-748 8550
	Jacob Ritzintie 7	040-550 1591
	31400 SOMERO	
Jäsen	Marko Peippo	044-549 5412
	Raukkalantie 297	markopeippo@hotmail.com
	21420 LIETO	

Sukututkimus

Timo Launiainen
Kirjurinkuja 1 G 107
02600 ESPOO

040-715 6040
timolauniainen@yahoo.com

Sukuseurallamme on kotisivut netissä, osoite on

<http://www.angelfire.com/nt/Launiaiset>

Sivuilta löytyy tietoja tulevista tapahtumista ja juttuja sukutapaamisista, vuosikokouksesta ja vuosikokouksen pöytäkirja sekä kotiseutumatkoista.

Lainaan Erkki Launiaisien sanoja: Haastan kunkin sukuhaaran nuoret haastattelemaan vanhempiaan ja isovanhempiaan ja kirjoittamaan juttuja sivuillemme! Uskon, että pienellä vaivalla tuotamme näin itsellemme ja muille suvustamme kiinnostuneille monta hauskaa ja ikimuistoista hetkeä. Tehdään sivuistamme vilkas karjalainen kohtaustapaikka, joka kelpaa malliksi muillekin.

Erkin yhteystiedot ovat erkki.launiainen@sofor.fi.

Kuuterselän vanhaa tietoa ovat tallentaneet mm. Joonas Vesterinen ja Ville Kirjavainen. Vesterisen muistelmat on tallennettu kirjaan "ENTISAJAN ELÄMÄÄ KUUTERSELÄN KYLÄSSÄ" muistitietojen mukaan. Kirjan on toimittanut Riitta Nieminen os. Vesterinen.

Ville Kirjavaisen "MUISTELO KUUTERSELÄN KYLÄSTÄ" on julkaistu Kanneljärvi 2004 ja 2005 lehdissä.